

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce: **RegioJet a. s.**, se sídlem Brno, nám. Svobody 86/17, zastoupeného Mgr. Markétou Jančurovou, advokátkou se sídlem Brno, nám. Svobody 86/17, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **České dráhy, a. s.**, se sídlem Praha 1, Nábřeží L. Svobody 1222, zastoupené JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M. (C.J.), advokátem se sídlem Praha 1, Křižovnické nám. 193/2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. S040/2012/DP, o návrhu žalobce ze dne 11. 9. 2012 na nařízení předběžného opatření

t a k t o :

- I. Návrh žalobce ze dne 11. 9. 2012 na nařízení předběžného opatření **se zamítá**.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit České republice – Krajskému soudu v Brně do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření ve výši 1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 11. 9. 2012 obdržel Krajský soud v Brně žalobu, jíž se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení jím vedeném pod sp. zn. S040/2012/DP ve věci protisoutěžního jednání osoby zúčastněné na řízení (dále též „České dráhy“). Žalobce uvedl, že dne 4. 10. 2010 podal žalovanému stížnost na zneužití dominantního postavení ze strany Českých drah. V návaznosti na tento podnět vedl žalovaný pod sp. zn. P685/2010/DP šetření. Dne 26. 9. 2011 žalobce vstoupil na trh dálkové železniční dopravy na lince Praha – Ostrava a stal se tak prvním konkurentem Českých drah v dálkové osobní železniční dopravě v České republice. V reakci na vstup žalobce na trh České dráhy od 3. 10. 2011 snížily své ceny jízdného o 20 – 30 %. Tyto slevy byly zacíleny přímo proti žalobci. Teprve dne 24. 1. 2012 (tzn. téměř 15 měsíců po podání podnětu k šetření a 4 měsíce po vstupu žalobce na trh a dramatickém snížení cen Českými drahami) žalovaný pod sp. zn. S040/2012/DP zahájil s Českými drahami správní řízení ve věci možného porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), spočívajícího v uplatňování podnákladových cen za poskytování služeb dálkové osobní železniční dopravy na trati Praha – Ostrava a zpět, a to v souvislosti se zahájením provozování dálkové osobní železniční dopravy na téže trati konkurenčním poskytovatelem uvedených služeb – žalobcem.

[2] Žalobce dále uvedl, že na vyžádání poskytl žalovanému řadu informací o jeho ekonomice, zejména obchodní plán, přehled spojů a jejich obsazenost, přehled nákladů a výnosů, strukturu jízdních dokladů a plánované změny projektu do budoucna. Z informací poskytnutých žalobcem a z veřejně dostupných zdrojů je zřejmé naplnění klíčových aspektů pro konstatování zneužití dominantního postavení Českými drahami. Zneužívající jednání

Českých drah nadále pokračuje. Na linkách, kde dosud žalobce nekonkuruje, poskytují České dráhy jako dominant služby s výrazně nižší kvalitou a s cenami o 30 % vyššími. Navzdory tomu, že žalovaný má rozhodující údaje k dispozici již od 4. 10. 2010, tedy 23 měsíců, neučinil dosud, navzdory četným urgencím ze strany žalobce, žádný krok, kterým by alespoň zamezil prohlubování újmy žalobce a spotřebitelů a deformování férového soutěžního prostředí na trhu. Vyžaduje jen další a další informace. Od ledna 2012, kdy zahájil správní řízení, nedospěl k žádnému závěru, ani nevydal předběžné opatření. Neplní tak úlohu, která mu byla svěřena zákonem, tzn. efektivně zajistit a ochránit férové soutěžní prostředí na relevantním trhu. V důsledku nečinnosti žalovaného se prohlubuje ztráta žalobce způsobená trvajícím zneužíváním dominantního postavení ze strany Českých drah ve výši cca 10 milionů Kč měsíčně a jsou mařeny další projekty žalobce. V jiné věci, v níž z podnětu společnosti ASIANA Transport, s. r. o., posuzoval v době zahájení řízení již ukončené jednání společnosti STUDENT AGENCY, s. r. o., žalovaný postupoval zásadně rychleji a správní řízení zahájil již po měsíci od podnětu. V předmětné věci již uplynula přiměřená lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného. Na žádost adresovanou předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o přijetí opatření proti nečinnosti nedostal žalobce žádnou odpověď. Na žalobcovy žádosti o jednání v dané věci žalovaný nereaguje.

[3] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodl, že žalovaný je povinen bezodkladně (ve lhůtě nepřesahující dva týdny) uzavřít šetření a vydat ve věci vedené pod sp. zn. S040/2012/DP rozhodnutí, popř. vydat v intencích žalobcova návrhu ze dne 10. 4. 2012 předběžné opatření, kterým zamezí prohlubování újmy žalobce a poškozování soutěže na trhu dálkové osobní železniční dopravy na lince Praha – Ostrava před konečným rozhodnutím ve věci.

[4] V rámci podané žaloby současně *žalobce navrhl, aby soud vydal předběžné opatření, jímž žalovanému uloží, aby a) ve lhůtě sedmi dnů vydal v intencích žalobcova návrhu ze dne 10. 4. 2012 předběžné opatření, kterým zamezí prohlubování újmy žalobce a poškozování soutěže na trhu dálkové osobní železniční dopravy na lince Praha – Ostrava před konečným rozhodnutím ve věci, a aby b) ve lhůtě pěti dnů předložil žalobci „seznam informací a podkladů, které jsou pro ukončení šetření a rozhodnutí ve věci nezbytné, spolu s odhadem lhůty, ve které bude věc meritorně rozhodnuta“.* Tento návrh žalobce odůvodnil tak, že v důsledku přetrvávajícího prodeje jízdních dokladů Českými drahami za podnákladové ceny vykazuje ztrátu v průměru 10 milionů Kč měsíčně a další jeho projekty (např. linka do Žiliny) jsou v důsledku stávající ekonomické situace na lince Praha – Ostrava zmrazeny, neboť banky ve světle nečinnosti žalovaného odmítají financovat další projekt.

[5] *Žalovaný ve vyjádření k návrhu na vydání předběžného opatření uvedl, že předmětné řízení sp. zn. S040/2012/DP je vedeno s jediným účastníkem řízení, a to se společností České dráhy, a. s. Žalobce v daném řízení nemá postavení účastníka řízení, toliko podal podnět k zahájení řízení z moci úřední. Jako takový nemá žádný subjektivní nárok na zahájení řízení ani na vydání rozhodnutí ve věci.*

[6] V řízení o správním deliktu je jediným subjektem, o jehož právech a povinnostech žalovaný rozhoduje (§ 21a zákona o ochraně hospodářské soutěže), pouze subjekt podezřelý ze spáchání správního deliktu, v daném případě České dráhy. Řízení před žalovaným nelze vnímat jako spor mezi žalobcem a Českými drahami. Informace, které žalovaný shromažďuje, mimo jiné i od žalobce, jsou projevem zásady vyšetřovací. Správní orgán je povinen zjistit veškeré skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch podezřelého subjektu. Žalobcem navrhované předběžné opatření odráží pozici účastníka řízení, do které se žalobce staví, aniž by k tomu měl zákonnou oporu. Návrhem, aby soud žalovanému uložil vydat žalobcem

požadované předběžné opatření, se žalobce snaží obejít výsledek správního uvážení, ke kterému žalovaný dospěl při posouzení jeho podnětu. Institut předběžného opatření dle § 38 s. ř. s. neslouží k tomu, aby soud nahrazoval či přezkoumával uvážení správních orgánů. Jeho účelem je zabránit vážné újmě hrozící účastníkům řízení. Není také jasné, jak by ke zmírnění či eliminaci údajně hrozící vážné újmy mohlo přispět to, že by soud uložil žalovanému povinnost informovat osobu, která není účastníkem správního řízení, o tom, jaké informace a jak dlouhou dobu potřebuje k vydání rozhodnutí v řízení vedeném se zcela jiným subjektem.

[7] K otázce hrozící vážné újmy žalovaný konstatoval, že vážná újma by žalobci hrozila jen v případě, že by rozhodnutí žalovaného nevydat předběžné opatření a jeho údajná nečinnost v řízení, v němž žalobce není účastníkem, narušily žalobcovu sféru do té míry, že by po něm nebylo možno požadovat, aby je snášel. Podle žaloby představuje vážnou újmu ohrožení žalobcových podnikatelských záměrů. Žalovaný již v přípisu ze dne 29. 6. 2012 neshledal, že by zajištění efektivní ochrany soutěže na relevantním trhu bylo nevydáním předběžného opatření ohroženo. Obavy a zájmy žalobce představují běžné podnikatelské riziko, s nímž musí každý soutěžitel vstupující na daný trh počítat. Se stejným rizikem letos vstupuje na daný trh také další soutěžitel. Průběh řízení s Českými drahami nepředstavuje zásadní narušení sféry žalobce.

[8] V daném případě tedy jednak nejsou naplněny podmínky pro vydání předběžného opatření, jednak žalobce navrhuje vydání takových opatření, která jsou v rozporu se smyslem a účelem § 38 s. ř. s. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

[9] K návrhu na vydání předběžného opatření se *vyjádřila i osoba zúčastněná na řízení* (České dráhy). Uvedla, že tento návrh je stejně jako sama žaloba účelový, s cílem získat konkurenční výhodu. Návrh na vydání rozhodnutí s konkrétním obsahem je pak nepřipustný. Žalobou na ochranu proti nečinnosti se lze domáhat toliko toho, aby soud přinutil správní orgán k činnosti, tj. aby tento v určené lhůtě vydal rozhodnutí nebo osvědčení ve věci samé. Soud však není oprávněn zavázat správní orgán k vydání rozhodnutí o konkrétním obsahu, což plyne i z judikatury Nejvyššího správního soudu. Vydání přesně takového rozhodnutí, tedy aby soud zavázal žalovaného k vydání předběžného opatření o konkrétním obsahu, se žalobce domáhá. Takový návrh musí být odmítnut. Ze shodných důvodů je nepřipustný i návrh na předložení nespecifikovaných podkladů a informací. Seznam podkladů a informací přitom žalobce požaduje v situaci, kdy správní řízení ještě neskončilo a podklady pro rozhodnutí jsou žalovaným stále shromažďovány.

[10] Nad rámec uvedeného osoba zúčastněná na řízení dodala, že navržené předběžné opatření by bylo neurčité a nevykonatelné. V souvislosti s vymezením předběžného opatření žalobce odkázal na svůj podnět ze dne 10. 4. 2012. Tento je formulován tak široce, že by vydání předběžného opatření v jeho intencích potenciálně zafixovalo ceny Českých drah na páteřních tratích České republiky a zcela znemožnilo jakékoli snižování jízdného.

[11] Dle osoby zúčastněné na řízení pak nejsou ani splněny podmínky pro vydání předběžného opatření dle § 38 s. ř. s. České dráhy nejsou účastníkem daného soudního řízení a současně žalobce není účastníkem předmětného řízení správního. Žalobce se tak nemůže domáhat úpravy poměrů Českých drah vůči žalobci nebo dokonce vůči neurčitému okruhu třetích osob. Takovou úpravu poměrů nelze předběžným opatřením dle § 38 s. ř. s. vůbec založit. Zároveň není dána ani druhá podmínka pro vydání předběžného opatření. Žalobci nehrozí újma ani jakékoli její prohlubování v důsledku tvrzeného zneužití dominantního postavení Českými drahami. Žalobce ostatně tuto újmu nikterak nedokládá a neosvědčuje.

Z veřejně dostupných prohlášení žalobce je přitom zřejmé, že mu žádná újma nevzniká. Podle aktuálních informací žalobce dosahuje zisku a očekává zlepšování svých hospodářských výsledků. Nedosahoval-li žalobce v určité době zisku, bylo to dle sdělení předsedy představenstva žalobce způsobeno zejména tím, že provozoval pouze tři páry spojů tvořené dvěma lokomotivami a třemi vagony, což byl neudržitelný model.

[12] Osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že předběžné opatření nelze vydat vzhledem k tomu, že celá žaloba na ochranu proti nečinnosti je zjevně nepřípustná a musí být odmítnuta jakožto podaná osobou zjevně neoprávněnou dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Jediným účastníkem správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S040/2012/DP jsou České dráhy. Žalobce účastníkem tohoto správního řízení není. Ve správním řízení se tak vůbec nerozhoduje o veřejných subjektivních právech žalobce a žalovaný není způsobilý svým ne/rozhodnutím do těchto žalobcových práv zasáhnout, což žalobce ani netvrdí.

[13] Návrh žalobce ze dne 11. 9. 2012 na nařízení předběžného opatření je **nedůvodný**.

[14] V první řadě se soud zabýval poukazem osoby zúčastněné na řízení na nutnost žalobu (a současně i návrh na vydání předběžného opatření) odmítnout vzhledem k jejímu podání osobou k tomu zjevně neoprávněnou. S tímto posouzením se však vzhledem k závěrům plynoucím z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz) neztotožnil. Na tomto místě postačí odkázat zejména na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164, ve věci „*Adast Systems, a. s.*“, publ. pod č. 2181/2011 Sb. NSS, podle něhož posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení. V odstavci 25. tohoto usnesení kasační soud konstatoval, že „*ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná.*“

[15] Odmítnutí návrhu proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], pak lze dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59 (publ. pod č. 1043/2007 Sb. NSS), vyhradit pouze případům nedostatku procesní legitimace a jen zcela zjevným nedostatkům legitimace hmotné, zjistitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného. Pokud tomu tak není, musí soud návrh věcně projednat; vyjde-li v této fázi nedostatek aktivní legitimace najevo, rozhodne o věci rozsudkem. V nyní souzené věci je žalobce nepochybně procesně legitimován, zcela zjevný nedostatek legitimace hmotné pak soud neshledal. Žalobce sice není účastníkem předmětného správního řízení ohledně možného porušení § 11 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže (a ani své účastenství netvrdí), jistá míra jeho zájmu na věci je však dána tím, že podal podnět na zahájení správního řízení a na relevantním trhu je soutěžitelem - přímým konkurentem osoby, s níž žalovaný dané správní řízení zahájil.

[16] Lze dodat, že pro posouzení otázky, jak procesně naložit s podanou žalobou, soud shledal inspirativním např. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2009, č. j. 3 Ans 1/2009-58.

[17] Pokud tedy jde o samotný návrh na vydání předběžného opatření, podle § 38 odst. 1 s. ř. s. byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

[18] Smyslem a účelem předběžného opatření je zatímní úprava poměrů účastníků jen ve výjimečných případech, a sice hrozí-li účastníku pokračováním dosavadního stavu věci nebo naopak jejich změnou vážná újma, tj. je-li vzhledem k okolnostem případu pravděpodobné, že taková újma nastane, nedojde-li k zatímní úpravě poměrů účastníků předběžným opatřením.

[19] Pojem „závažná újma“ ve smyslu § 38 s. ř. s. je přitom neurčitým právním pojmem a není možno jednoznačně stanovit, co vždy závažnou újmu je a co jí naopak nemůže být. Přesto lze poměrně spolehlivě alespoň obecně konstatovat, že se vždy musí jednat o velmi vážný zásah do práv a povinností účastníka, jehož důsledky jsou pro něho natolik závažné a způsobilé trvale porušit jeho zájmy, že je v rozporu s právními normami či dobrými mravy, aby jej snášel. Podobně definoval vážnou újmu i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37 (publikováno pod č. 910/2006 Sb. NSS; též na www.nssoud.cz): *„Vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka - soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.“*

[20] Návrh na vydání předběžného opatření je nutno posoudit též s ohledem na žalobcem uplatněný žalobní typ. V daném případě se žalobce podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného dle § 79 a násl. s. ř. s. Navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, jímž ukončí řízení vedené jím pod sp. zn. S040/2012/DP, popř. vydat v předmětné věci předběžné opatření.

[21] Nečinnostní žaloba je svým způsobem přípravným a pomocným prostředkem ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Jejím účelem je umožnit, aby soud přinutil správní orgán vydat rozhodnutí (ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.) ve věci samé nebo případně osvědčení. V řízení o nečinnostní žalobě soud zjistí, zda je správní orgán povinen vydat určitý akt z výše uvedené množiny taxativně vymezených aktů, jak jsou uvedeny v § 79 odst. 1 s. ř. s. Pokud shledá, že tomu tak je, uloží správnímu orgánu takový akt vydat. Jedná-li se o akt přezkoumatelný na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, soud správnímu orgánu neuloží, jaký obsah má dotýčný akt mít, nýbrž toliko povinnost jej vydat. Obsahová stránka takového aktu pak může být přezkoumána poté, co bude vydán, v případném následném řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

[22] V daném specifickém případě má soud za to, že žalobce neprokázal, resp. ani nemohl prokázat dostatečně intenzivní potřebu zatímně upravit poměry pro hrozící vážnou újmu. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím předběžné a procesní povahy, jehož účelem je, jak již shora naznačeno, zajistit, aby rozhodnutí ve věci samé mohlo mít reálné účinky na právní poměry účastníků, tím, že se dočasně zabrání intenzivním zásahům do jejich právní sféry. Byť je však pojem „vážné újmy“ nutno vykládat relativně autonomně

a izolovaně od předběžného posuzování budoucí úspěšnosti navrhovatele předběžného opatření v řízení ve věci samé, nelze v nyní souzené věci odhlédnout od toho, že žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozhodnutí žalovaným ve správním řízení, v němž není účastníkem (jinými slovy ve správním řízení, v němž je rozhodováno o právech a povinnostech osoby od žalobce odlišné).

[23] Jak je navíc uvedeno již výše, předmětem meritorního soudního přezkumu bude pouze otázka, zda je žalovaný vůči žalobci nečinný při vydávání rozhodnutí ve věci samé. Za takové situace však nelze shledat dostatečnou míru spojitosti mezi nečinností žalovaného a vzniklou újmou tvrzenou žalobcem. I kdyby totiž dal soud ve věci samé žalobci za pravdu (tedy shledal by, že žalovaný je ve vztahu k němu nečinný při vydávání rozhodnutí ve věci samé), ještě by to nic nevypovídalo o tom, jaké rozhodnutí žalovaný po obsahové stránce vydá, ani o tom, zda i přes vydání konečného rozhodnutí žalovaného bude či nebude žalobci vznikat jím tvrzená újma spočívající ve finančních ztrátách a nerealizování dalších projektů.

[24] Dává-li tedy žalobce jím tvrzenou újmu do souvislosti s nečinností žalovaného v předmětném správním řízení, je tato spojitost z hlediska zásahu do jeho *právní* sféry pouze zdánlivá a zprostředkovaná, a současně nedostatečná z hlediska potřeby zatímně upravit poměry účastníků soudního řízení pro žalobcem subjektivně pocíťovanou hrozbu vážné újmy.

[25] Přestože již shledání nepotřebnosti zatímní úpravy poměrů je dostatečné pro závěr o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření, považuje soud za nezbytné se alespoň stručně vyjádřit též k petitu žalobceva návrhu. Totiž způsob, kterým soud předběžným opatřením zatímně upraví poměry účastníků, musí odpovídat povaze vztahů mezi účastníky a povaze zásahů, kterým má předběžné opatření zabránit. Teoreticky si tak lze představit celou škálu omezení či povinností, které je možné účastníkům předběžným opatřením uložit. Mezi takové však v případě nečinnosti žaloby bude jen stěží patřit uložení povinnosti žalovanému správnímu orgánu, aby ve správním řízení vedeném s třetí osobou coby účastníkem vydal předběžné opatření, jímž zasáhne do jejích práv a povinností, to vše k návrhu osoby, která účastníkem takového správního řízení není. U druhé části návrhového petitu, jíž se žalobce vůči žalovanému domáhal předložení seznamu informací a podkladů nezbytných pro ukončení řízení a sdělení lhůty, v níž bude věc meritorně rozhodnuta, pak nelze nijak dovodit, jakým způsobem by takto uložená povinnost mohla zatímně upravit poměry účastníků soudního řízení či jak by mohla zabránit vzniku žalobcem tvrzené újmy.

[26] K věci ještě možno dodat, že výjimečnost vydávání předběžných opatření v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je zvyšována též tím, že se jedná o jeden ze žalobních typů, o nichž soud rozhoduje ze zákona v přednostním režimu (viz § 56 odst. 3 s. ř. s.).

[27] Z výše uvedených důvodů soud návrh žalobce ze dne 11. 9. 2012 na nařízení předběžného opatření zamítl.

[28] Pokud jde o výrok II. tohoto usnesení, tedy o otázku soudního poplatku za návrh na nařízení předběžného opatření, vzniká v daném případě poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, uložení povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. Návrh na nařízení předběžného opatření je dle položky 5 sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[29] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na přiloženém tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 5720621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **5392904012**.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Má-li účastník řízení za to, že splňuje podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.), může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků. Jestliže mu soud přizná osvobození od soudních poplatků, je v rozsahu tohoto osvobození zproštěn povinnosti platit soudní poplatky. Poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 12. října 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků